

5) Таким чином, для забезпечення ефективності управління діяльністю та результативного адміністрування бізнес-процесів на торгово-транспортному підприємстві необхідно здійснювати безперервний аналіз перелічених вище факторів, постійно виявляти нові та необхідні для підприємства інновації, впроваджувати їх та зважати увагу на зміни у суспільстві та державі.

6) Впровадження стратегії, яка буде направлена на розробку обґрунтованих маршрутів та проектів планів перевезень, контроль технічної частини, планування фінансової діяльності сприятиме своєчасному та безперебійному виконанню заявок, а отже, підвищенню рівня рентабельності та конкурентоспроможності компанії.

Бібліографічний список:

1. IMPROVING OF COST MANAGEMENT AT ENTERPRISE. URL: http://market-infr.od.ua/journals/2020/48_2020_ukr/19.pdf (дата звернення: 26.03.2023).

2. Муравйова І.О. Транспортна логістика. Актуальні проблеми та шляхи вирішення. *Економіка та управління: сучасний стан та перспективи розвитку*: III Міжнародна науково-практична конференція, ОДАБА (23-24 листопада 2017 р.). 2017. С. 833-837.

УДК: 631.152

УДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРИ УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Бондаренко О.В., здобувач вищої освіти*,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Структура управління (СУ) на підприємстві виступає важливим організаційним елементом, який потребує постійного аналізу і обґрунтування можливих напрямків вдосконалення. Виробнича діяльність підприємств здійснюється на основі встановлення інформаційних, технологічних, трудових, фінансових, управлінських зв'язків між персоналом, структурними підрозділами, цехами, керуючою і керованою підсистемами. Тому невід'ємним завданням підприємства для його подальшої діяльності є створення конструктивної, максимально продуктивної управлінської структури [1].

* Науковий керівник – доктор педагогічних наук, професор В.М. Нагасєв

Організаційна структура управління пояснюється як форма системи управління, яка визначає склад, взаємодію та підпорядкованість її елементів. Головним призначенням структури управління є забезпечення ефективної діяльності соціально-економічної системи [2]. Стійкої стандартної структури не існує. Вона постійно коректується під впливом виробничо-економічної кон'юнктури, науково-технічного прогресу і соціально-економічних процесів. Щоб забезпечити нормальне функціонування, підприємство повинне мати у своєму складі відповідні структурні підрозділи виробничого, обслуговуючого та допоміжного характеру. Саме на основі організаційної та виробничої структур створюється структура управління підприємства, де виробнича й організаційна структури виступають об'єктами управління. Загальноприйняті моделі структур управління в реформованих сільськогосподарських підприємствах базуються на комбінаціях лінійних, штабних і функціональних систем управління.

Питання вдосконалення структури управління в аграрних підприємствах розглядалися в наукових працях багатьох дослідників. Турченко М.М. бачить корекцію СУ в організації системи дивізій з відповідними центрами функціональної відповідальності, що формують гнучку управлінську модель [3]. Однак, незважаючи на досить вагомий результат наукових пошуків у цьому напрямі, на наш погляд, залишаються невирішеними проблемні аспекти, які стосуються корекції СУ відповідно сучасних соціально-економічних умов розвитку аграрних формувань.

Формування організаційної структури підприємств здійснюється саме в такій послідовності:

- поділ всього обсягу робіт на спеціалізовані завдання;
- угруповання цих завдань з метою визначення функціональних видів робіт;
- формування на основі функціональних видів діяльності спеціальних підрозділів та закріплення за кожним видом роботи фахівців (горизонтальний спеціалізований поділ праці);
- делегування повноважень і розподіл відповідальності;
- визначення числа рівнів в ієрархії управління [2].

Сам процес управління виробництвом складається з окремих управлінських циклів, кожен з яких можна розділити на самостійні операції. Цими операціями, як відомо, є збір та передавання інформації про об'єкт управління, її обробка й аналіз вироблення на основі цього аналізу управлінського рішення, передавання рішення на об'єкт управління та його реалізація цим об'єктом, порівняння отриманих

внаслідок реалізації рішення показників з їх плановими величинами. Різні ситуації, з якими керівництву доводиться мати справу, взаємопов'язані. Також процес управління, який реагує на вплив будь-якої ситуації, в свою чергу, викликає появу інших процесів управління, які викликають нові процеси, що дає змогу утворити постійні управлінські цикли. Базою всіх управлінських процедур являється інформація про процес обміну цією ж інформацією. До процесу управління на підприємстві висувається кілька важливих вимог. Насамперед, процес управління повинен мати такі особливості, як: безперервність, циклічність, послідовність, нерівномірність, відносна змінність та сталість. Однак, головна вимога до організації управління на підприємстві полягає в тому, що система управління повинна мати більше різноманіття та швидкодію програм, що відповідає можливій варіативності впливу середовища на систему, що управляється.

Важливим напрямом удосконалення СУ є організація кластерного принципу побудови підприємницької моделі. Формування на базі аграрних формувань територіально-галузевого науково-виробничого кластеру передбачає концентрацію та спеціалізацію діяльності підприємства з формуванням на території замкнених циклів: «виробництво – зберігання – переробка – реалізація продукції» на засадах інтеграції з використанням механізмів корпоратизації та кооперації для одержання конкурентоспроможної продукції. Через те що в умовах становлення ринкових відносин було ліквідовано централізоване постачання агропідприємств, виникає необхідність у створенні спеціалізованих регіональних агросервісних служб. Доцільним є створення на великих підприємствах переробних потужностей з виробництва продукції добавленої вартості рослинництва і тваринництва.

Бібліографічний список:

1. Кудінова М.М. Підвищення ефективності управління підприємством шляхом удосконалення організаційної структури. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2018. № 3. С. 200.

2. Нагаєв В.М., Шевченко Е.А. Удосконалення структури управління у великих за розмірами державних аграрних формуваннях. *Вісник Харківського національного аграрного університету*. В.В. Докучаєва. 2009. № 10. С. 111-119.

3. Турченко М.М. Проектування раціональної організаційної структури управління структурних підрозділів організацій аграрного сектору АПК: навчальний посібник. Харків: ТОВ. СТАС, 2002. 42 с.